

mig for bunden til, under senere Forhandlinger og efter nyere Overvejelser, just at stemme for den Sum. Men da Flertallet imidlertid har stillet sig, som det har, har, som jeg allerede har ytret, negtet saa godt som Alt af væsentlig Betydning for Forsvaret til næste Aar, har Mindretallet indtil videre ikke kunnet stille sig anderledes end at støtte Regjeringens Forslag, saaledes som de ere forelagte. Det have vi saa meget desbedre kunnet gjøre, som der ikke er noget af de af Regjeringen stillede Forslag, som vi i Realiteten have nogen Indvending at gjøre imod paa et enkelt nær, nemlig det om de 9 Tommers Kanoner, men det har jo forøvrigt den høitærede Krigsminister selv frafaldet ved det af ham stillede Vædringsforslag. Vor Opfattelse af, hvad der maa siges at være nødvendigt til en forsvarlig Udvikling af vort Forsvar i det kommende Finansaar er den, at vi først maa begjære, at, hvad der vedkommer Kompletteringen af Sørens og Flaadens Materiel, sættes i en saadan Stand, at vi i Tilfælde af Mobilisering kunne have Alt i Orden hurtigst mulig. Hvad dette første Punkt angaar, kommer jeg paa Krigsministeriets extraordinære Budget nærmest til Forslaget om en Bevilling til 1,000 ny Bagladerifler og til nyt Seletøi til Feltartilleriet. Vi have ikke en saadan Beholdning af Bagladerifler, at vi med nogen Fortrøstning kunne lade vor Hær rykke i Marken. Vor Reservebeholdning af saadanne Geværer er saa lille, at der skulde stort Held til, for at vi kunde gaa en længere Kamp ind, uden at komme til at mangle Geværer. En saadan Stilling forekommer det ikke Mindretallet forsvarligt at holde vedlige, og vi betragte derfor denne Bevilling som, der ikke under nogen Omstændighed bør frafaldes. Hvad Bevillingen til nyt Seletøi til Feltbatterierne angaar har det meget ærede Flertal ogsaa erkendt, at der maa gjøres Noget i den Retning, men det forekommer os, at det, at gaa saa langsomt frem, som Flertallet vil, er farligere end forsvarligt er. Dernæst, for det Andet antage vi, at det dog ikke kan gaa, at man ikke sætter de Fæstninger, vi en Gang have — og vi have jo kun Søbefæstningen udenfor Kjøbenhavn — i forsvarlig Stand, ligesom ogsaa, at vi sætte de Skibe, som ere under Bygning, i fuld kampdygtig Stand. Hvad det sidste Punkt angaar, ligger det jo ikke for i Diebliffet, men jeg vil dog nævne det her, skjøndt vi komme dertil senere under Marineministeriets Budget. Hvad det første Punkt angaar, er det ganske vist et af de Forslag af Flertallet, som har været Mindretallet mest uforklarligt; Flertallet vil her fordele Udgifterne til Forstærkningen af Røvestensfortet paa 2 Aar. Der kan ikke anføres nogen som helst finansiel Grund derfor, thi den hele Udgift, som derigjennem overses paa det næste Finansaar,

er 120,000 Kr., og det er dog saa, at det for Forsvarets Skyld er i høi Grad ueheldigt at lade dette Fort to Somre i Rad staa under Reparation. Var dette en storartet Befæstning, hvor der var Tale om Millioner, kunde jeg forstaa de ærede Medlemmers Betænknelighed, men naar hele Udgiften er 240,000 Kr., saa maa jeg i hvert Fald tillade mig at sige, at det er umuligt for os Andre at opfatte en Deling af denne Udgift paa 2 Aar som et rimeligt Forslag. For det Tredie antage vi, at det jo, saaledes som Forholdene i Verden nu ere, og som Ingen veed, om de ikke kunne blive ved at være i Aar og Dag til, vil være af ganske overordentlig Betydning for Landets Forsvar og derigjennem for Landets Eksistens, at man gjør sit Bedste og sit Yderste, for at udvilde Torpedovæsenet, saavel det aktive som det passive. Vi ere ikke i Besiddelse af saadanne Forter omkring Kjøbenhavn mod Søiden, at vi kunne have nogen Sikkerhed for — tværtimod — at ikke en Flaade kan lægge sig Nord for og, om ikke just ved at bombardere Byen skyde den ned, saa dog kaste ikke ganske saa Bomber ind i den. Vi ere ikke sikke paa, at Forterne plus vore Skibe ere saa stærke, at de alene kunne modstaa et fjendtligt Angreb. Lad os da benytte et Vaaben, som just maa siges at være egnet for svagere Nationer, nemlig saavel den aktive som den passive Torpedo, i saa vid en Udstrækning som muligt. De Herrer ville se, at Flertallet haade paa dette og paa Marineministeriets Budget foreslaar Nedsættelser paa dette Punkt, som ere høist ueheldige. Naar den ærede Ordfører mente, at vort Mandskab til at betjene Søminerne neppe vilde være tilstrækkelig uddannet eller til tilstrækkeligt Antal for virkelig at kunne betjene saa mange Søminer, som her søges anskaffede, maa den ærede Ordfører altsaa have glemst, at den væsentligste af de Udgifter, der foreslaas negtede ved Søminervæsenet, er en Udgift, som just kan tjene til at afhjælpe de Mangler, den ærede Ordfører har anført. Det, man nemlig foreslaar at negte her, er en Afspærring ved Stændæmninger, som just skulde tjene til at bevirke, at der behøvedes færre Søminer og som Følge deraf ogsaa mindre Mandskab til at betjene dem. For det Fjerde mener Mindretallet — naar jeg siger for det Fjerde, ville de Herrer kunne se af Betænkningen, at det ikke er, fordi vi sætte dette Punkt under de andre, tværtimod, og jeg tillader mig at nævne det allerede her i Sammenhæng med min øvrige Udvikling, uagtet det vedkommer Marineministeriet — at man ikke bør gaa ind i næste Finansaar, uden at der er bevilget tilstrækkelige Penge til Fæsttættelse af Bygningen af kraftige Krigsskibe paa Bærstet. Hertil skal jeg naturligtvis indskrænke mig nu, da dette Punkt ikke ligger for i Diebliffet. Hvad forøvrigt de enkelte Forslag angaar,